

Стиль часто визначає відмінність між народним співом в автентичному виконанні та народним співом у вторинному виконанні. Чим менше вторинний фольклорний колектив передає стиль автентичного співу, тим більше він схожий на хор, хоч і не на народний [4].

Висновки. За останні тридцять років популярність народних хорів поступово знижується внаслідок, з одного боку, зростання попиту на естрадну музику, а з іншого – прагнення відродити автентичні фольклорні традиції. Але, все одно, обидва ці різновиди нам слід продовжувати досліджувати та вивчати як важливі прояви української національної пісенної культури. Тому, на мою думку, на конкурсах з виконавської майстерності в жанрі вокалу вважаю доречним здійснювати поділ жанру «Народний вокал» на 2 окремі піджанри: автентичний спів та народно-хоровий спів. Народний спів утримує в собі не лише розважальну, а й духовну функцію, допомагаючи зберегти і передати цінності та ідентичність народу через покоління.

Список використаних джерел

1. Вербицький М. Українська музика. 2015/1-2, 2015. 142с.
2. Колеса, Ф. Мелодії українських народних дум. Київ: Наукова думка, 1969.
3. Іваницький А. Українська народна фольклористика. Київ: Заповіт, 1997.
4. Ілля Фетісов [Електронний ресурс]. // URL: <https://www.facebook.com/plugins/post.php?href=https%3A%2F%2Fwww.facebook.com>

Дударь Віра,
викладачка Глобинської дитячої школи
мистецтв (м. Глобино)

ЗНАЧЕННЯ МУЗИКИ В ХОРЕОГРАФІЧНОМУ МИСТЕЦТВІ

Анотація. У статті досліджується значення музики в хореографічному мистецтві. Музика виступає ключовим елементом, що сприяє створенню спільної мови між хореографом, танцюристами і глядачами. Вона не лише

передає повідомлення, емоції та ідеї через звукову мову, але й допомагає побудувати комунікацію та взаєморозуміння між усіма учасниками вистави. Крім того, музика може бути використана для створення контрастів та конфліктів у хореографії, підкреслюючи протилежність у рухах танцюристів і додаючи варіативності до вистави.

Підкреслюється важливість музики в хореографічному мистецтві, яка сприяє спілкуванню, виразності та емоційній взаємодії між учасниками і глядачами, роблячи виставу незабутньою та захоплюючою.

Ключові слова: таймінг, ритм, композиція, темп, фразування.

Музика та хореографія є нерозривним дуєтом у світі танцю. У хореографічному мистецтві музика відіграє надзвичайно важливу роль і має значення як для танцюристів, так і для глядачів. Вона допомагає створити атмосферу, передати емоції та підкреслити музичність рухів.

Одним з основних значень музики в хореографії є створення настрою та атмосфери вистави. Вибір музичного супроводу відповідає змісту танцю і створює відповідний настрій. Він може бути енергійним і ритмічним, що підкреслює динамічність та силу рухів, або ж ніжним і мелодійним, що передає ліричність та емоційність. Музика допомагає створити сприйняття певної обстановки, часу та місця, що допомагає глядачам глибше зануритися у виставу та сприйняти її всебічно.

Крім того, музика є важливим елементом для танцюристів під час створення та виконання хореографії. Вона слугує як вказівник для ритму та темпу рухів. Танцівники використовують музику, щоб підкреслити акценти, фразування та динаміку своїх рухів. Вона надає їм відчуття таймінгу та співвідношення з музичним супроводом, допомагаючи створити гармонію між звуком та рухом [4, с. 66].

Музика також є джерелом натхнення для хореографів. Вона стимулює їх творчість та допомагає виразити свої ідеї через рух. Часто хореографи вибирають музику, яка відповідає їхнім концепціям та відображає їхні художні візії. Музика і хореографія взаємодіють, взаємопідсилюють один одного та

доповнюються, створюючи повну та неповторну хореографічну композицію.

Музика в хореографічному мистецтві також сприяє створенню спільної мови між хореографом, танцюристами і глядачами. Вона дозволяє передати та сприймати повідомлення, емоції та ідеї через звуковому. Музика допомагає побудувати комунікацію та взаєморозуміння між всіма учасниками процесу вистави, створюючи сильний емоційний зв'язок.

Крім того, музика впливає на фізичний аспект танцю. Вона допомагає встановити темп і ритм рухів, покращує координацію та точність танцюристів. Музичний ритм і мелодія диктують темп і фразування кроків, а також дозволяють танцюристам виразити динаміку та експресивність своїх рухів.

Значення музики в хореографічному мистецтві також полягає в її здатності спонукати емоційну відповідь у глядачів. Музика може викликати різні почуття, від радості і екстазу до суму і меланхолії [5, с.°44]. Вона створює емоційне підґрунтя, на якому будуються танцювальні образи та інтерпретації. Музика робить виставу більш емоційно насиченою та запам'ятовуваною для глядачів.

Музика також може використовуватися для створення контрастів та конфліктів у хореографії. Шарпи та м'якість, швидкість та повільність, сила та ніжність – музичні елементи можуть відтворювати або підкреслювати протилежність у рухах танцюристів. Це додає глибини та варіативності до вистави, роблячи її більш цікавою та захоплюючою для глядачів [1, с.°93].

Отже, значення музики в хореографічному мистецтві надзвичайно важливе. Вона створює настрій, спілкується з танцюристами та глядачами, покращує фізичну виконавську техніку, викликає емоційну відповідь та додає виразності до вистави [2, с.°66]. Музика і хореографія взаємодіють, створюючи синергію, де звук і рух об'єднуються в магічному образі.

Таким чином, зробимо висновок, що музика має глибоке значення в хореографічному мистецтві. Вона створює настрій, передає емоції та допомагає підкреслити музичність рухів. Музика є важливим елементом для танцюристів, надаючи їм ритмічну структуру та вказівки щодо темпу і фразування. Вона

також стимулює творчість хореографів, допомагаючи їм виразити свої ідеї та концепції через рух.

Вибір музики відображає настрій, тему та характер вистави, допомагає глядачам зануритися в її світ. Музика і хореографія взаємодіють, що створює взаємопідсилювальний ефект, допомагає створити повну та незабутню хореографічну виставу. Отже, музика відіграє важливу роль у хореографічному мистецтві, надаючи йому виразності, глибини та взаємозв'язку між звуком і рухом.

Список використаних джерел

1. Богданов°Г.°Ф., Кирилов°А.°П. Композиція та постановка танцю : метод. посіб. Київ : Лібра, 2012. 366°с.
2. Богданов°Г.°Ф. Робота над композицією та драматургією хореографічного твору : навч.-метод. посіб. Київ : Лібра, 2017. 192°с.
3. Бугаєць°Н.°А., Волчукова°В.°М., Пінчук°М.°С. Методика роботи з хореографічним колективом : навч. посіб. Харків : ХНПУ ім.°Г.°С.°Сковороди, 2019. 99°с.
4. Ємельянова°О.°Ю., Федорченко°І.°В. Музичне оформлення уроку класичного танцю: навч.-метод. посіб. Бердянськ: БДПУ, 2014. 73°с.
5. Осіпова°І.°Л. Музично-ритмічне виховання з елементами хореографії : посібник. Суми : СумДПУ, 2014. 103°с.

Д'ячук Анастасія,
викладачка образотворчого мистецтва
КЗПСО «Мистецька школа №16 м.Одеси»
(м. Одеса)

СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я ТА ПРОДУКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

***Анотація.** У статті розглянуто питання стресостійкості учнівської молоді, розкрито проблемув психологічному дискурсі з різних позицій, визначено*